ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

Η ΕΝΟΤΗΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Μέγα μέγιστον κεφάλαιον τῆς πνευματικῆς μας ὑποστάσεως καὶ ζωῆς ἡ ἑνότης τῆς πίστεώς μας. Δηλαδή; Δηλαδὴ τὸ ἴδιον «Πιστεύω» νὰ ἔχωμεν ὅλοι μας οἱ Χριστιανοί, καὶ τὴν μίαν καὶ τὴν αὐτήν, ἀπαράλλακτον καὶ ἀνάλλοίωτον, πίστιν νὰ ὁμολογοῦμεν ὅλοι. Ὄχι ἄλλα δόγματα αὐτοὶ καὶ ἄλλην Ἐκκλησίαν ἐκεῖνοι. Ἀλλ' ὅλοι οἱ πιστοὶ ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ δόγμα καὶ τὴν «μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν», ποὺ εἶναι ἡ Ὀρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Νὰ εἶναι ἀρραγὴς, ἀδιαίρετος, ἀμετάθλητος ἡ πίστις μας. Αὐτὸ εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς κατὰ Θεὸν ζωῆς μας, ἡ δύναμις ἡ σωτηρία μας. Εἰς αὐτὸ μᾶς καλεῖ ὅλους μὲ τὸ ἀποστολικὸν του ἀνάγνωσμα ὁ θεῖος Παῦλος. Ἀλλὰ πῶς θὰ γίνῃ αὐτό; Πῶς θὰ ἐπιτύχωμεν πέρα ὡς πέρα τὴν ἑνότητα τῆς πίστεώς μας; Πῶς;

1 — Μὲ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς πίστεώς μας.

Πιστεύεις, Χριστιανέ. Γνωρίζεις τὸ «Πιστεύω» σου, τὸ «πιστεύω» τῆς Ἐκκλησίας μας. Τὸ γνωρίζεις καὶ πὸ λέγεις ἴσως ἀπ' ἔξω. Ἀλλὰ γνωρίζεις τὶ πιστεύεις; Ξεύρεις καλὰ ποίαν ἔννοιαν καὶ ποίαν ἀξίαν ἔχει καὶ διὰ σὲ καὶ δι' ὅλον τὸν κόσμον, καὶ διὰ τὴν ψυχήν καὶ διὰ τὴν ζωήν σου κάθε ἄρθρον καὶ κάθε δόγμα τοῦ «Πιστεύω» σου; Ἐνεδάθυνες εἰς τὰ νοήματά των; Ἐστάθης ποτέ εἰς αὐτὸ τὸ «.. καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ..» καὶ ἐσκέφθης ποῖος εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος καὶ διὰ σὲ καὶ δι' ἐμὲ καὶ δι' ὅλους μας Θεὸς ὢν ἔγινεν ἄνθρωπος καὶ ἔζησεν ὡς ἄνθρωπος καὶ ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν καὶ ἀνελήφθη εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ κάθεται τώρα ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς αἰώνιος νικητὴς τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ ἅδου; Ἀνελογίσθης τὶ θὰ πῇ νὰ εἶσαι Χριστιανὸς, ὄχι μασσῶνος, ὄχι χιλιαστής. οὔτε αἱρετικὸς ἀλλὰ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ Χριστιανός νὰ ἀνήκῃς καὶ νὰ ὁμολογῆς πίστιν εἰς τὴν «μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν»; Ἀλλὰ πῶς θὰ τὰ ἀγαπήσωμεν, καὶ πῶς θὰ κρατήσωμεν πλήρως καὶ τελείως τὴν ἑνότητα τῆς πίστεώς μας, ἂν δὲν τὰ γνωρίσωμεν καλά: Μὲ τὴν γνῶσιν λοιπόν, μὲ τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ τὶ πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν. θὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἑνότητα τῆς πίστεώς μας.

2 — Μὲ τὴν ἐνσάρκωσιν τῆς πίστεώς μας.

Μέ ἄλλα λόγια μὲ τὴν πίστιν καὶ πλήρη καὶ τελείαν ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴν ὅλων ἐκείνων ποὺ πιστεύομεν καὶ ὁμολογοῦμεν. Ἔτσι θὰ φανῇ ὅτι πράγματι πιστεύομεν ὅ, τι ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ πίστις μας διαποτίζει ὅλην μας τὴν ὕπαρξιν ὅτι ἡ πίστις μας αὐτὴ καὶ μόνη διευθύνει καὶ κυβερνᾷ καὶ τὴν σκέψιν καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὴν θέλησίν μας, καὶ ἡ ἐσωτερική μας ἁγία καὶ ἄμωμος πίστις θὰ ἐκδηλώνεται πρὸς τὰ ἔξω μὲ ἄγιον καὶ ἄμωμον καὶ ἐνάρετον βίον καὶ θὰ βεβαιώνῃ τοὺς ἀνθρώπους ὅτι αὐτὴ πρώτη εἶναι θεία καὶ ἁγία καὶ ἄμωμος καὶ δι' αὐτὸ καθιστᾷ ἁγίους καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Νὰ πῆν ζῶμεν λοιπὸν τὴν πίστιν μας. Τότε δὲν θὰ εἴμεθα ἁπλῶς πιστοί. Θὰ εἴμεθα καὶ ἅγιοι. Θὰ εἴμεθα καὶ ἔνδοξοι, καὶ τιμημένοι μεταξὺ τῶν τιμίων ἀνθρώπων ἄξιοι καὶ ὑπεράξιοι τῆς πίστεώς μας διὰ τοὺς καλοπροαιρέτους. Μὲ τὴν ἔλξιν τῆς ἀρετῆς μας θὰ συντελέσωμεν ὥστε ὅλοι μίαν πίστιν, ἕνα δόγμα, μίαν νὰ παρουσιάζωμεν ὁμολογίαν, εἰς μίαν νὰ ἀνήκωμεν Ἐκκλησίαν

3 — Μὲ τὴν διάδοσιν τῆς πίστεώς μας.

Σπουδαιότατον μέσον καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἑνότητα τῆς πίστεώς μας. Ὁ καθένας μας ὁ κάθε Ὀρθόδοξος καὶ ἕνας φορεὺς καὶ σημαιοφόρος, ἕνας στρατιώτης, ἕνας ἱεραπόστολος τῆς ἀληθινῆς πίστεώς του. Καὶ αὐτὸς θὰ ὁμολογῆ καὶ θὰ ὑπερασπίζεται μὲ γενναιότητα καὶ θάρρος τὴν πίστιν του. Καὶ θὰ κινῆται μὲ ἀκατάπαυστον δραστηριότητα νὰ διαδίδῃ τὴν Ὀρθοδοξίαν του, νὰ καλῇ τοὺς πάντας πρὸς τὴν ἁγίαν του Ἐκκλησίαν. Ἰδοὺ ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι μὲ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀρετὴν μας. μὲ τὴν συστηματικὴν ἱεραποστολὴν καὶ κοινωνικὴν δράσιν μας στεκόμεθα ἄγρυπνοι φύλακες, ἀκατάβλητοι ὑπερασπισταὶ καὶ ἀπόστολοι τῆς πίστεώς μας. Καὶ κανεὶς μασσῶνος δὲν θὰ ἴδῃ τὴν Ἐκκλησίαν μας, κανεὶς χιλιαστὴς δὲν θὰ διασπάσῃ τὴν ἑνότητά μας. κανεὶς αἱρετικὸς δὲν θὰ ἀποπλανήσῃ τοὺς Χριστιανοὺς μας. Θὰ μένῃ ἀκεραία, ἀλώβητος, πλήρης καὶ τελεία ἡ ἑνότης τῆς πίστεώς μας. Θὰ ἁπλώνεται ἡ Ὀρθοδοξία μας. Θὰ ἐπεκτείνεται τὸ κράτος τῆς Ἐκκλησίας μας. Θὰ εἴμεθα καὶ θὰ μένωμεν ὅλοι μας εἰς τὴν μίαν πίστιν, μίαν ὁμολογίαν, μίαν Ἐκκλησίαν, ἀδιαίρετοι καὶ ἡνωμένοι. Θὰ κραταιώσωμεν τὴν ἑνότητα τῆς πίστεώς μας. Καὶ τὶ χάρις, τὶ νικαρὰ! Τὶ εὐλογία, τὶ εὐτυχία δι' ἡμᾶς!

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΑΞΙ

Πλατείας Γεωργίου	28—28
Πλατείας Γεωργίου	20—32
Πλατείας Γεωργίου	24—24
Πλατείας Συμμάχων	43—33
Πλατείας Ὄλγας	69—39
Πλατείας Ὁμονοίας	64—70
Δικαστηρίων	42—13
Δικαστηρίων	50—91
Γούναρη 10(Ψαραγορὰ)	28—53

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Τοῦ κ. Τ. ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΠΑΠΑΓΙΑΒΗ

Πρὸ ἡμερῶν εἴχομεν συνομιλίαν μετὰ τοῦ βουλευτοῦ τοῦ Νομοῦ μας κ. Γ. Παπαγιαβῆ, ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς καταστάσεως. Ἡ συνομιλία διεξήχθη ἐκ δύο διαφόρων θέσεων, πολιτικῆς καὶ συνδικαλιστικῆς. Κύριον ἀντικείμενόν της ἦτο ἡ διὰ παντὸς τρόπου βελτίωσις τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος. Κατ' αὐτὴν ἐλάβομεν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Παπαγιαβῆ ὅτι θὰ παραυρίσκεται πλησίον μας εἰς κάθε φιλαγροτικὴν προσπάθειαν.

Τὸν εὐχαριστοῦμεν δι' αὐτὴν προκαταβολικῶς καὶ ἐλπίζομεν πολλὰ ἐν καιρῷ εἰς τὴν προσωπικὴν ὑποστήριξίν μου εἰς ὅσα, συνδικαλιστικῶς, ζητήσωμεν ἀπὸ τὸ κράτος μας.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

Διὰ τοὺς ἀγρότας τὸ πρωθυπουργικὸν μήνυμα διὰ τὸ νέον ἔτος, ἦτο ἀληθὴς ψυχρολουσία. Ἦτο μία ἐπανάληψις τῶν γνωστῶν ἀριστολογιῶν, ἐνῶ οὐδόλως ἤγγισε τὴν ἀγροτικὴν οὐσίαν. Δὲν ἀντέχομεν νὰ μὴ σχολιάσωμεν καὶ ἕτερον σημεῖον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος μηνύματος, ἀναφορικῶς μὲ τὸ δῆθεν ἀκομμάτιστον τῶν κυβερνητικῶν ἐνεργειῶν. Ἀνεγνώσαμεν: «Οἱ κομματικοὶ διορισμοὶ καταργοῦνται....». Ἂς δοθοῦν ὅμως τὰ ὀνόματα τῶν διορισθέντων, εἰς τὴν δημοσιότητα διὰ νὰ κρίνῃ ἀπ' εὐθείας ἡ κοινὴ γνώμη ἐπὶ τοῦ συγκεκριμένου αὐτοῦ ζητήματος. Ἐὰν δύνανται ἂς τὸ τολμήσουν.

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΑΙ Η ΥΠΑΙΘΡΟΣ

Δὲν συγγωροῦν οἱ ἀγρόται τοὺς πολιτικούς μας, διότι τό ὅτι μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοὺς λησμονοῦν καί δὲν τοὺς ἐπισκέπτονται. Οἱ πολιτικοί μας, δύναται νὰ παρομοιασθοῦν μὲ τὰ συγκροτήματα τῶν μουσικῶν, τὰ ὁποῖα, ὡς γνωστόν, μεταβαίνουν εἰς τὰ χωρία μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις πανηγύρεων. Οὕτω καὶ οἱ βουλευταί μας, κάνουν τὰς ἐξορμήσεις των μόνον δσάκις γίνεται ἐκλογικὴ πανήγυρις.

ΥΠΟΤΙΜΗΤΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΑΣ

Εἰς τοπικὴν ἐφημερίδα, ἐδημοσιεύθη ἄρθρίδιον ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. Ἰ. Πανίτσα, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ποιότητα καὶ τὴν μεγίστην κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν εὐθύνην τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Ἐζήτει δὲ ὁ ἀρθρογράφος ὅπως εἰς τὴν παιδείαν, εἰσέρχωνται ἄτομα, δυνάμενα νὰ ἐργασθοῦν ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῆς ἀναβιβάσεώς της. Κατὰ τὸν κ. Πανίτσαν. τὰ ἐκ τῆς ὑπαίθρου ἄτομα δὲν προσφέρονται δι' ἐκπαιδευτικὴν ἐργασίαν, «διότι εἶναι κοιμισμένα χωριατόπουλα ποὺ κοιτᾶν πῶς θὰ βγάλουν τὸ ψωμί τους».

Αἱ ἀνωτέρω ἐκφράσεις, ὅμως συνιστοῦν διὰ τοὺς ἀγρότας βαρυτάτην καὶ ἄδικον κατηγορίαν. Ἀποκρούοντες ταύτην, ἐπισημαίνομεν τὸν ἐκ δηλον ἀντιαγροτισμόν, ὅστις παρατηρεῖται καὶ εἰς ὡρισμένους διανοουμένους ἀκόμη. οἵτινες ἐθελοτυφλοῦν καὶ πρὸ τῶν πλέον θαυματουργικῶν ἀγροτικῶν ἐπιτευγμάτων.

ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ἡ ἁγιογράφος δίς Οὐρανία Λαμπάτου μετέφερε τό ἐργαστήριόν της Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου 206. (πλησίον ἱεροῦ Ναοῦ Παντανάσσης, μεταξύ Φιλοποίμενος καὶ Δημ. Γούναρη)

ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΣ ΚΑΙ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑΧΟΥ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Βον

Ἐρχόμαστε στὸ καίριο σημεῖο τοῦ ὅλου μας θέματος ἴσως «Ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ παιδεία. Τὸ ἐρωτηματικὸ ποὺ παραπάνω θέσαμε μᾶς μιλάει ὡμὰ γιὰ τὴν πιὸ χριστιανικὴ καὶ ἀνθρωπιστικὴ ἀξία τῆς Δημοκρατίας. Εἶναι ὄχι ἀπὸ ἄμβωνος ἁπλῶς ὁ σεβασμὸς της πρὸς κάθε ἄνθρωπο, κάθε φυλῆς καὶ δόγματος κάθε φιλοσοφικῆς πίστεως καὶ διαθέσεως. Εἶναι ἀκόμη ἡ ἀντανάκλαση πάνω στὴν πολιτεία /τῆς θελήσεως ἑνὸς Λαοῦ, ἑνὸς λαοῦ, σὰν τὸν δικό μας, ποὺ καὶ πιστεύει καὶ ἀμφιβάλλει. Ἡ πλειοψηφία αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων ἔφερε γιὰ εἰσηγητὴ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως τὸν κ. Εὐάγγ. Παπανοῦτσο στὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας. Τῶν Ἑλλήνων ποὺ κάνουν τὸ σταυρό τους ὅταν ἀκόμη περνοῦν ἀπὸ τὶς ἐκκλησιές τῆς πατρίδας τους. Τῶν Ἑλλήνων, ποὺ κάπου — κάπου θυμοῦνται νὰ κάμουν καὶ μιὰ προσευχὴ καὶ νὰ μποῦν καὶ σέ μιὰ ἐκκλησία. Τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἐκ παραδόσεως σέβονται τὸν Ἰησοῦ καί τὸ Εὐαγγέλιό του ποὺ δὲν παύουν νὰ τὸ ἐρευνοῦν, μερικοὶ νὰ τὸ μελετοῦν καὶ ἄλλοι ἁπλῶς νὰ τὸ ἀκουμαζουν. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση ποὺ ἐπιχειρεῖται δὲν εἶναι ἀντιθρησκευτική, δὲν εἶναι κἀν κοσδέτερη, ὅπως γιὰ καθαρῶς ἐπαγγελματικοὺς λόγους προσπαθοῦν νὰ μᾶς πῆν παρουσιάσουν οἱ 1.000 ἀδιοριστοι θεολόγοι.

Ἀλλὰ ἂς δεχθοῦμε ὅτι ἡ νέα παιδεία δὲν εἶναι ἀπόλυτα ἡ κατὰ Χριστὸν παιδεία. Δὲν εἶναι ἡ παιδεία ποὺ θὰ θέλαμε ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ νὰ πάρουν τὰ παιδιά μας. Καὶ πρὸ παντὸς ἂς δεχθοῦμε ὅπως καὶ πράγματι εἶναι, πὼς ἡ νέα παιδεία δὲν εἶναι ἡ παιδεία ἐκείνη ποὺ ἔξεραμε.

Ἀλλὰ ποιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐσωσχολικῆς παιδείας πάνω στὶς γενιὲς ποὺ περάσαν γιὰ νὰ φθάσουν στὸ σημερινό, οἱ ποτισμένες ἀπὸ αὐτὴν μάζες. σημεῖο, νὰ ζητήσουν οὐσιαστικὰ αὐτὲς τὴ μεταρρύθμιση; Δὲν μᾶς κάνει ἐντύπωση, πὼς μόνο ἐκεῖνοι ποὺ δέχτηκαν τὴν εὐεργετικὴ ἐπίδραση τῆς ἐξωσχολικῆς χριστιανικῆς διαπαιδαγωγήσεως στὰ κατηχητικὰ σχολεῖα καὶ στὶς θρησκευτικὲς ὀργανώσεις, ὅτι μόνον ἐκεῖνοι καὶ μάλιστα. οὔτε ὅλοι ἀντιδροῦν αὐτὴ τὴ στιγμή; Ἄρα γε οὔτε ἡ παλιὰ παιδεία μᾶς ἐπότιζε ὅπως ἔπρεπε μὲ τὰ νάματα τοῦ χριστιανισμοῦ. Ὄχι μόνον διότι οἱ ὧρες τῶν θρησκευτικῶν ἦσαν καὶ πάλι ἴσως λίγες. Ὄχι γιατὶ τὸ μάθημα δὲν παρακολουθεῖται ποτὲ μὲ τὴ θέληση τῶν μαθητῶν. Ἀλλὰ διότι τὸ «ὅστις θέλει» τοῦ Ἰησοῦ εἶναι τὸ μόνο ποὺ δημιουργεῖ τοὺς πραγματικοὺς χριστιανούς, καθὼς καὶ τὸ παράδειγμα ἐκείνων ποὺ λένε πὼς πιστεύουν.

Πράγματι , ὁ Χριστὸς στὴ συγκεκριμένη ἐκείνη περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελίου, ποὺ δείχνει τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ γιὰ τὰ παιδιὰ μᾶς λέγει: «Ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με» καὶ ὄχι ἀναγκάσατέ τα νὰ ἔλθουν κοντά μου. Καὶ μόνον ἀπὸ αὐτὴ τὴ συμβουλὴ ἂν ἐνουθετοῦντο οἱ πολὺ λίγοι, ποὺ κατὰ ἔξαλλον τρόπο ἐπιτίθενται κατὰ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως αὐτὴ τὴ στιγμὴ, παρουσιάζοντας στὸ λαὸ μας τὸ χριστιανισμό, ὅπως οἱ κομμουνιστὲς καὶ οἱ ἄλλοι ἀρνητὲς του ἤθελαν πάντοτε καὶ θέλουν νὰ εἶναι, ὁπωσδήποτε θὰ ἦσαν προσεκτικώτεροι στὶς ἐνέργειές τους. Διότι, τὶ ἄλλο μὲ τὸ «ἄφετε» καὶ μὲ τὸ «ὅστις θέλει» ζητεῖ ὁ Χριστὸς νὰ κάνουμε προκειμένου καὶ γιὰ τὴ νέα γενιά;

Ἀλλ' ἂς προχωρήσουμε ὅμως καὶ ἂς βγάλουμε τὸ συμπέρασμά μας, τὸ πιὸ οὐσιαστικὸ ἀπὸ τὴν κατὰ Χριστὸν παιδεία ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ἀνθρωπισμός. Ὁ σεβασμὸς τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλον. Τὸ «μὴ ἔριδες καὶ μάχες νομικαῖς». Αὐτὲς εἶναι μερικὲς ἀπὸ τὶς ἀσάλευτες πέτρες πάνω στὶς ὁποῖες ἀκλόνητο θεμελιώνεται τὸ οἰκοδόμημα τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἡ Δημοκρατία σέβεται τὶς ἀπόψεις τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ της. Σέβεται ὅμως ἀκόμη καὶ τὶς φιλοσοφικὲς διαθέσεις καὶ τὰ ἰδεολογικὰ «πιστεύω» καὶ τῶν μειοψηφιῶν ἔχοντας δυὸ ἑπομένως καθήκοντα καὶ στὸν τομέα τῆς παιδείας νὰ ἐπιτελέση. 1) Νὰ μὴ διάζῃ στὴν ἐφηβική τους ἰδιαίτερα ἡλικία τοὺς νέους καὶ τὶς νέες, ν' ἀκολουθήσουν μιὰ ὡρισμένη θρησκεία ἢ μιὰ ὡρισμένη φιλοσοφιλὴ κοσμοθεωρία ἀναπτύσσοντάς τους κυρίως τὴν κρίση γιὰ νἄβρουν τὸ καλύτερο μόνοι τους. 2) Δὲν θέτει ἐμπόδια ἔξω ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ ἐπεμβαίνει καὶ ἔχει εὐθύνες τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον κράτος πρέπει νὰ εἶναι ὅλου τοῦ λαοῦ, γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς τῶν νέων, ποὺ ἡ πεῖρα τῆς μεταπολεμικῆς ἐποχῆς μᾶς ἀπέδειξε, πὼς εἶναι ἡ μόνη ἱκανὴ κάτι τὸ συγκεκριμένο στὸν τομέα αὐτὸν νὰ ἐπιτελέση. 3) Ἔχει καθῆκον ἐπίσης μιὰ τέτοια Δημοκρατία καὶ ἐφ' ὅσον ὁ Λαός της ρέπει ὅπως ὁ δικός μας πρὸς τὸν χριστιανισμὸ καὶ τὴν ἐκκλησία τὴ χριστιανική, μὲ μιὰ ἰδιαίτερη στοργὴ νὰ περιβάλη καὶ τὶς ἀλλόδοξες θρησκεῖες καὶ δοξασίες ἀποφασιστικὰ νὰ προστατεύη. Πέρα δὲ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἐκεῖνο ποὺ ὀφείλουμε νὰ τονίσουμε εἶναι... πὼς ἡ ἐποχὴ μας καὶ οἱ ἄνθρωποι της ἔχουν μεγάλες ἀξιώσεις. Καὶ οἱ ἀξιώσεις τους εὐτυχῶς δὲν εἶναι μόνο ὑλιστικές. Ἀξιώνουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ καιροῦ μας καὶ ἰδιαίτερα οἱ νέοι νὰ δοῦν νὰ ἐφαρμόζεται στὴν πράξη ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ Ἰησοῦς ἐδῶ καὶ 2.000 χρόνια πίσω. Στὴ βασιλεία τῆς καρδιᾶς τους. μόνον ὅσοι διδάσκουν καὶ ἐφαρμόζουν αὐτὰ ποὺ ἐπαγγέλλονται βρίσκουν χῶρο. Ἂς μὴ τὰ βάζουμε λοιπὸν μὲ τὴν ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση καὶ μὲ τὸν Εὐάγγελο Παπανοῦτσο. Τὰ πάντα συνηγοροῦν καὶ οἱ ἅγιοι ποὺ ζοῦν καὶ στὴν ἐποχή μας μᾶς ἔχουν διδάξει αὐτὰ ποὺ στὶς «ΑΚΤΙΝΕΣ» τοῦ περασμένου Νοεμβρίου μᾶς λέγει ὁ ἀρθρογράφος της γιὰ τὴν πολύστεψη τῶν ἀδεφόρων καὶ τῶν ἀθέων. Μᾶς λέγει μαζὶ μὲ τὸν Φρανσουὰ Μωριάκ πὼς «οἱ ἄθεοι δὲν εἶναι ἄθεοι γιατὶ δὲν ὑπάρχει Θεὸς, εἶναι ἄθεοι γιατὶ ἀντιτίθενται στὴ φρικτὴ γελοιογραφία τοῦ Θεοῦ, ποὺ οἱ χριστιανοὶ κάνανε μὲ τὸ νὰ ἀκολουθοῦν τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τῆς εὐλαβείας καὶ νὰ συμβιβάζωνται μὲ τὸ κακό». Καὶ τὸ παράδειγμα περισσότερο τῆς ἐπίσημης ἐκκλησίας μας καὶ λιγώτερο τοῦ θρησκευομένου ὀργανωμένου πληρώματός της, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ θὰ κάνῃ ἀθεϊστικὴ καὶ μὴ χριστιανική. στὴν οὐσία βέβαια καὶ ὄχι στὸν τύπο, καὶ τὴ δική μας χώρα καὶ ὄχι ἡ μεταρρύθμιση.

Γ) ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Ὁ φόβος, ἑπομένως, ἐκ πρώτης βέβαια ὄψεως ὅλων ἐκείνων ποὺ ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ κ. Εὐαγγ. Παπανούτσου καὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, εἶναι μήπως δὲν ἐπηρεασθῆ μὲ τὴ νέα παιδεία ὁ νεοέλληνας ἀπὸ τὸ χριστιανισμό. Οἱ ὀπαδοὶ δηλ. τοῦ διακηρύξαντος τὸ «ὅστις θέλει» ἔχουν καλοσυνηθίσει καὶ στὴ χώρα μας νὰ κινοῦνται πρὸς τὴν κατεύθυνση τοῦ θρησκευτικοῦ προσηλιτισμοῦ τοῦ λαοῦ, μὲ τὶς πλάτες τοῦ ἐπίσημου κράτους. Αὐτὸ εἶναι ἀσυνεπέστατο. Κι' αὐτὸ καὶ τ' ἀποτελέσματά του δὲν ὑπῆρξαν στὴν εὐσία εὔκαρπα. Κάθε κράτος, βλέπετε, ὅπως καὶ ἡ ἐπιστήμη τῆς πολιτειολογίας ὑποστηρίζει, μετέχει, τῆς βίας. Καὶ τὸ πιὸ δημοκρατικώτερο τῶν κρατῶν εἶναι ὑποχρεωμένο, γιὰ νὰ ἐπιβάλη τὴν τάξη μεταξὺ τῶν πολυαρίθμων ὑπηκόων του, νὰ κάμη χρήση τῆς ἐξαιρετικῆς ἐξουσίας ποὺ οἱ ἴδιοι οἱ ὑπήκοοί του τοῦ ἔχουν δώσει. Οἱ παμψηφικὲς δημοκρατίες, τὸ σύστημα τῆς εὐρείας αὐτοδιοικήσεως ὅπως τὸ συναντᾶμε στὴν Ἑλβετία, ὁ δῆμος τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων, ἀποτελοῦν ἐλαχιστότατες μέσα στὴν ἱστορία τῆς πολιτειολογίας ἐξαιρέσεις, ὅπου μπορεῖ ἢ ὑποτίθεται πὼς μπορεῖ, νὰ δέχωνται κατόπιν συζητήσεως ὅλοι οἱ πολίτες ὁπωσδήποτε ἄσκηση ἐξουσίας καὶ ἐντολὴ ἐκ μέρους τοῦ κράτους καὶ τῶν ὀργάνων του. Τὸ κράτος λοιπὸν μετέχει τῆς βίας. Καὶ ἡ βία αὐτὴ ἀσκεῖται μὲ ποικίλα μέσα. Δὲ νοειάζεται νὰ εἶναι ἔνοπλη ἡ ἀστυνομικὴ βία. Καὶ μόνον ὅτι ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας χαίρει τιμῶν καὶ διακρίσεων καὶ οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων ἐκ μέρους τῆς ἐπισήμου πολιτείας, εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ βρίσκεται σὲ μιὰ θέση ὑπεροχῆς, τόσο ἀπέναντι ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πιστεύουν σὲ ἄλλα δόγματα, ὅσο καὶ ἀπέναντι ἐκείνων ποὺ νομίζουν ὅτι δὲν πιστεύουν σὲ τίποτε.

Ἡ διαφορετικὴ ἱστορία τῶν ἐκκλησιῶν στὶς ἄλλες δημοκρατιες τῆς Δύσεως. τὶς ὡδήγησε γρήγορα στὸ χωρισμὸ τους ἀπὸ τὸ κράτος. Μπορεῖ ὁ καθολικισμὸς, ἐπὶ παραδείγματι νὰ εἶναι κράτος ἐν κράτει στὴν Ἰταλία. Ἀλλὰ κράτος ἐν κράτει στὴν Ἰταλία εἶναι σχεδὸν καὶ ὁ κομμουνισμός. Ἐπὶ ἴσοις ὅροις οἱ διάφορες μεταφυσικὲς θρησκευτικὲς, φιλοσοφικὲς καὶ ἄλλες δοξασίες παλεύουν μεταξύ τους καὶ προσπαθοῦν νὰ προσηλυτίσουν καί νὰ ποδηγετήσουν τὸ λαὸ στὶς πραγματικὲς δημοκρατίες. Παράδειγμα ὁ ἀείμνηστος Κέννεντυ, πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος καθολικὸς, ἀλλὰ καὶ βαθύτατα δημοκράτης. ὁ ὁποῖος κατήργησε ἀκόμη καὶ τὴν προσευχὴ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μεγάλες βορειοαμερικανικὲς συμπολιτείας.

Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον.

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν προτελευταίαν ἡμέραν τοῦ Α΄ γύρου τοῦ πρωταθλήματος Β΄ Ἐθνικῆς Κατηγορίας θὰ διεξαχθοῦν οἱ ἀκόλουθοι ἀγῶνες:

Εἰς Τρίπολιν : Παναχαϊκή —Ἀστὴρ Τριπόλεως

Εἰς Καλαμάτα: Πατραϊκός —Καλαμάτα.

Εἰς Γήπ. Ὀλυμπιακοῦ: Θύελλα —Ροδιακός.

Εἰς Ἀθήνας: Παναιτωλικός —Ἀτρόμητος.

Εἰς Ρόδον: Διαγόρας — Καλογρέζα, Φοῖβος — Αἰγάλεω.

Εἰς Ἰωάννινα: Ἀβέρωφ — Φωστήρ.

Εἰς Ἄρταν : Ἀναγέννησις —Σαφράμπολις

⁂

Ἐπίσης τὴν προσεχῆ Κυριακὴν θὰ διεξαχθοῦν οἱ ἀκόλουθοι ἀγῶνες Α΄ Ἐθνικῆς Κατηγορίας:

ΑΕΚ — Πανιώνιος.

Ἀπόλλων Ἀθ. —Ὀλυμπιακός Ἐθνικός — ΠΑΟΚ.

Προοδευτική — Παναθηναϊκός Ἄρης — Τρίκαλα.

Ἀπόλλων Θ. — Πιερικός.

Δόξα — Ἡρακλῆς.

Νίκη — Παναιγιάλειος.

⁂

Τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον θὰ διεξαχθῆ τὸ Πανευρωπαϊκὸν πρωτάθλημα Ἐθνικῶν ὁμάδων Νέων εἰς τὸ ὁποῖον μετέχει καὶ ἡ Ἑλλάς.

Ἡ κατάρτισις τῆς Ἐθνικῆς Νέων Ἑλλάδος ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Μαρόπουλον.

Ἡ Ἐθνικὴ Νέων τὴν 22αν Φεβρουαρίου θὰ ἀντιμετωπίση τὴν «Λουγκάνα» Ἐλβετίας.

Διὰ τὸ Πανευρωπαϊκὸν πρωτάθλημα θὰ ἀντιμετωπίση τὸ Λουξεμβοῦργον καὶ τὴν Δυτ. Γερμανίαν.

⁂

Δέκα ὁμάδες θὰ μετάσχουν εἰς τὸ πρωτάθλημα Α΄ Ἐθνικῆς Κατηγορίας μπάσκετ. Ὁ Παναθηναϊκός ἡ ΑΕΚ ἡ Σπόρτιγκ. ὁ Τρίτων ὁ Ἡρακλῆς Θεσ., ἡ ΧΑΝΘ ὁ Ἄρης Θεσ., ὁ ΠΑΟΚ καί τὸ Παγκράτι.

Ὁ α΄ γῦρος θὰ διεξαχθῆ κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα Φεβρουαρίου — Μαρτίου.

⁂

Τὸ Πανευρωπαϊκὸ πρωτάθλημα μπάσκετ θὰ διεξαχθῆ εἰς τὴν Μόσχαν μὲ συμμετοχὴν 16 ὁμάδων μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται καί 4